

การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Cross-Cultural Adaptation of Chinese Major Students Faculty of Humanities
and Social Sciences Rajabhat Mahasarakham University

พินพร คงแทน¹, นิชาภา ยศุตมธาดา², อัญชนา ทองกระจ่าย^{3*} และอู๋ หงเหลียน⁴

Pinnaporn Kongtan¹, Nichapha Yasuttamathada², Anchana Thongkrajai^{3*} and Wu Hung-Lien⁴

^{1,2,3*,4}อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1,2,3*,4}Lecturer from the Faculty of Humanities and Social Sciences Rajabhat Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: Dolphin.Un@gmail.com

Received: 23 May 2025

Revised: 27 May 2025

Accepted: 28 May 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แผนกวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (西南林业大学) เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แผนกวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 26 คน ที่ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.70) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการเรียน ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือด้านการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.47) และน้อยที่สุดคือด้านสังคม ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การปรับตัวข้ามวัฒนธรรม, นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน, การสื่อสาร

Abstract

This research consists purposes were to study the cross-cultural adaptation of fourth-year Chinese language students in the Teaching Chinese as a Foreign Language program at Southwest Forestry University (西南林业大学), People's Republic of China. This is a quantitative research study. The research instrument used was a questionnaire based on a 5-point rating scale. The target group consisted of 26 fourth-year students enrolled in the Chinese language teaching program as a foreign language, selected through purposive sampling.

The data collected from the questionnaires were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean and standard deviation. The research findings revealed that the overall cross-cultural adaptation of students in the Chinese Language Program Faculty of Humanities and Social Sciences at Rajabhat Mahasarakham University was at a good level ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.70). When considering each aspect in descending order of the mean scores, the highest was in the area of learning ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.77), followed by communication ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.47) and the lowest was in the area of social adaptation ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.87).

Keywords: Cross-Cultural Adaptation, Chinese Major Students, Communication

บทนำ

การสื่อสารถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการดำรงชีวิตมนุษย์มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างการเรียนรู้สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมทั้งของตนเองและสังคมจึงกล่าวได้ว่าการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศสร้างความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชนและสังคมในทุกด้านการสื่อสารจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งการสื่อสารสามารถแบ่งออกได้หลายประเภททั้งการสื่อสารระหว่างบุคคลการสื่อสารภายในบุคคลและภายในองค์กรการสื่อสารระหว่างกลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ และการสื่อสารการตลาดซึ่งการสื่อสารทุกประเภทนี้เป็นการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์โดยตรงและสามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นประเทศใดหรือวัฒนธรรมใดย่อมต้องมีการสื่อสารเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจร่วมกันสมุน อยู่สิน (2543) ได้อธิบายว่ากระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่มมีองค์ประกอบคือ ผู้ส่งสารเป็นผู้ทำหน้าที่ส่งข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่เรียกว่าสื่อโดยการสื่อสารนั้นมีหน้าที่ทั้งแบบสื่อสารทางเดียวและสื่อสารแบบสองทางซึ่งผู้ส่งสารจำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารมีเจตคติต่อตนเองและความรู้ในเรื่องที่จะส่งหากอยู่ในระบบสังคมเดียวกับผู้รับสารก็จะทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพข่าวสารในกระบวนการติดต่อสื่อสารก็มีความสำคัญข่าวสารที่ดีต้องแปลเป็นรหัสเพื่อสะดวกในการส่ง การรับ และตีความทั้งนี้สื่อหรือช่องทางในการรับสารคือประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัสรวมถึงตัวกลางที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเช่น สิ่งพิมพ์ กราฟิก สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และผู้รับสารคือ ผู้ที่เป็นเป้าหมายของผู้ส่งสารการสื่อสารจะมีประสิทธิภาพผู้รับสารจะต้องมีประสิทธิภาพในการรับรู้มีเจตคติที่ดีต่อข้อมูลข่าวสารต่อผู้ส่งสารและต่อตนเองจากคำอธิบายความหมายของการสื่อสารทำให้ทราบว่ามีการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทำความเข้าใจร่วมกันหากการสื่อสารมีผู้ส่งสารและรับสารอยู่ในชาติเดียวกันวัฒนธรรมเดียวกันย่อมทำให้การสื่อสารนั้นมีความเข้าใจต่อกันง่ายขึ้น แต่หากการสื่อสารนั้นเกิดขึ้นกับผู้รับหรือผู้ส่งสารที่ต่างชนชาติ ภาษา และวัฒนธรรมแล้วย่อมทำให้เกิดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม อีกทั้งในปัจจุบันประเทศไทยมีชาวต่างชาติที่นิยมเดินทางเข้ามาเพื่อการศึกษา การท่องเที่ยว และการทำงานเป็นจำนวนมากการเดินทางเข้ามาของบุคคลที่ต่างวัฒนธรรมทำให้บุคคลต้องรู้จักเรียนรู้พฤติกรรมของคนวัฒนธรรมนั้น ๆ เพื่อความอยู่รอด ดังนั้นการปรับตัวในการใช้ชีวิตการพยายามทำความเข้าใจในพฤติกรรมของการสื่อสารของบุคคลที่ต่างวัฒนธรรมจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจโดย Hall (1976) (อ้างถึงในธานิษฐ์ กองแก้ว, 2544) ศึกษาองค์ความรู้ของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการสื่อความหมายระหว่างคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมต่างกันโดยอาศัยองค์ประกอบของการสื่อสาร และองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมสำหรับองค์ประกอบของการสื่อสารสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วัจนภาษา (การใช้ภาษา) และอวัจนภาษา (การใช้หน้าตา

ท่าทาง และน้ำเสียง) ส่วนองค์ประกอบด้านวัฒนธรรม คือ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตและคุณค่าต่าง ๆ ในสังคมที่อาศัยอยู่ พระยาเยาว์ กังเม้ง (2556) โดยมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติและมีการเปิดเสรีทางการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) ลักษณะแขนงวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะ ภาษาต่างประเทศเป็นลักษณะ 2+1+1 คือนักศึกษาแขนงสาขานี้ขณะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 4 จะเรียน ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนในชั้นปีที่ 3 จะนารายวิชาไปศึกษา ณ สถาบันความร่วมมือทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยครุศาสตร์ยูนนาน (YUNNAN NORMAL UNIVERSITY) มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (SOUTHWEST FORESTRY UNIVERSITY) และมหาวิทยาลัยหงเหอ (HONGHE UNIVERSITY) ซึ่งในปีการศึกษา 2566 ได้นำนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 26 คนไปศึกษา ณ มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (SOUTHWEST FORESTRY UNIVERSITY) ในช่วงระหว่าง วันที่ 30 สิงหาคม 2566 – วันที่ 31 พฤษภาคม 2567

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจและศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการปรับตัวของนักศึกษาในกลุ่มดังกล่าวในด้านปัญหา ของการสื่อสาร การเรียน และด้านสังคมเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร อีกทั้ง การปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แสดงให้เห็นถึง กระบวนการเรียนรู้และปรับตัวของนักศึกษาเมื่อต้องเผชิญกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยนักศึกษามีการพัฒนาทักษะด้าน ภาษา การทำความเข้าใจค่านิยมและประเพณีของจีน ตลอดจน มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับความหลากหลาย ส่งผลให้สามารถ สื่อสารและใช้ชีวิตร่วมกับเจ้าของภาษาหรือผู้มีพื้นฐานวัฒนธรรมต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเตรียมความพร้อมใน การประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แขนงวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (西南林业大学)

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์) (2551) การศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงสนใจในการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรม สาเหตุและองค์ประกอบที่มีผลต่อความต่างต่างนั้น ๆ ปัญหาและแนวทางแก้ไข เพื่อ สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างต่างกัน

2. แนวคิดเรื่องความสามารถทางการสื่อสาร

ความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมว่ามี ความหมาย 7 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมในสถานการณ์ ระหว่างวัฒนธรรมบนพื้นฐานความรู้ ทักษะ และทัศนคติระหว่างวัฒนธรรม

2) ความสามารถในการเปลี่ยนกรอบอ้างอิงอย่างเหมาะสม และพัฒนา ประยุกต์พฤติกรรมให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรม การประยุกต์ การยืดหยุ่นต่อการอ้างอิง

3) ความสามารถในการแนะนำแนวทางพฤติกรรมทางวัฒนธรรมและดึงดูดพฤติกรรมใหม่ ๆ ในวัฒนธรรมอื่น ๆ เชื่อมโยงพฤติกรรมที่ไม่คล้ายกันของคนในสังคม

4) ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของพฤติกรรมในสถานการณ์ระหว่างวัฒนธรรมที่อยู่บนพื้นฐานของความรู้ ทักษะ และแรงจูงใจ

5) ความสามารถในการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายจากการสร้างปฏิสัมพันธ์ในบริบทระหว่างวัฒนธรรม

6) ทักษะความสามารถระหว่างบุคคลในการฝึกฝนการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมการรับส่งสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

7) การเปลี่ยนแปลงกระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในประชาคมโลก ความคล่องแคล่วระหว่างวัฒนธรรม การตระหนักรู้วัฒนธรรม และความรู้สึกระหว่างวัฒนธรรม (อ้างถึงในพัชรภา เอื้ออมรวิช, 2556)

สังคมหรือองค์กรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เมื่อมีบุคคลเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกันจึงหลีกเลี่ยงประเด็นของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมไปไม่ได้ การที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาต่อเป็นจำนวนมากหรือการที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้ส่งตัวนักศึกษาไทยเข้าไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ แน่แน่นอนว่าย่อมต้องพบเจอกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจาก ในแต่ละสังคมย่อมมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง และนักศึกษามีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ย่อมต้องมีวัฒนธรรมของตนเองติดตัวมา กระบวนการเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการสื่อสารทั้งสิ้น การสื่อสารทำความเข้าใจในความหมายต่าง ๆ โดยนำทักษะในการฟังและการแก้ปัญหาเข้ามาประกอบในการสื่อสาร

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงทิพย์ เจริญรุกษ์ (2565) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรม ของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) กับนักศึกษาขึ้นรวมถึงการสังเกตการณ์ (Observation) พร้อมทั้งตีความ วิเคราะห์ข้อมูลให้ตรงตามประเด็นวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเป็นเชิงบรรยายหรือพรรณนา (Descriptive) ด้านการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อหลักสูตร นานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า แรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยรังสิต มาจากความประทับใจจนนำมาสู่ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย สำหรับแนวโน้มและ ทิศทางในการปรับตัวของนักศึกษาจีน พบว่า อยู่ในเชิงบวก พร้อมเรียนรู้และยอมรับวัฒนธรรมที่มี ความแตกต่างกับวัฒนธรรมเดิมที่เคยเป็นอยู่ โดยความคาดหวังต่อการเข้ามาศึกษาต่อข้ามวัฒนธรรม พบว่า คาดหวังประกอบอาชีพในประเทศไทยได้ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และคาดหวังการมี ครอบครัวอยู่ที่ประเทศไทย ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบการสื่อสารในการปรับตัวข้าม วัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะ การดำรงชีวิต ประจำวัน รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านสื่อมวลชนด้วยการดูละครไทย ฟังเพลงไทย โดยลักษณะ การสื่อสาร และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีน คือ ลักษณะการสื่อสารเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ ทั้งด้านกายภาพ และด้านสังคม ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการปรับตัวข้าม วัฒนธรรม คือ ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ต่างกัน ด้วยความต่างวัฒนธรรมด้านภาษา ปัจจัยด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม พบว่า นักศึกษาจีนมีการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้ดี โดยมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้าน สังคมและสิ่งแวดล้อม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. **กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย** ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงใต้ (西南林业大学) จำนวน 26 คน ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจงทั้งหมด

2. **เครื่องมือในการวิจัย** ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของไลเคิร์ท (Likert's scale) ทั้งหมด 3 ด้าน รวม 15 ข้อ ประกอบไปด้วย ด้านการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านการสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ และด้านสังคม จำนวน 5 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ตลอดจน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอแนะให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) พบว่ามีค่า IOC ซึ่งผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25–0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1951, p.274; อ่างในบุญชม ศรีสะอาด, 2558) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

3. **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ได้แก่ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์กูเกิ้ลฟอร์มสำรวจด้วยตนเอง โดยได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงใต้ (西南林业大学) จำนวน 26 คน

4. **การวิเคราะห์ข้อมูล** ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย โดยวิเคราะห์ระดับการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดค่าคะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2553)

5. **สถิติที่ใช้ในการวิจัย** ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

การศึกษาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แขนงวิชาการสอนภาษาจีนใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (西南林业大学)

ผลการวิจัยพบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แขนงวิชาการสอนภาษาจีน
ในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตาม
ตารางที่ 1-4 ดังนี้

ตารางที่ 1 การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ด้านการเรียนรู้

ลำดับที่	ข้อความถาม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษาและเพื่อนในชั้นเรียนที่ไปเรียนด้วยกันมีความช่วยเหลือกัน อย่างดี	4.58	0.24	มากที่สุด
2	ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนมีระบบการเรียนการสอน ที่แตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย	4.65	0.48	มากที่สุด
3	นักศึกษามีปัญหาด้านเวลาเรียนที่ต่างกันระหว่างสถาบันการศึกษาของ ประเทศไทยและสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน	2.74	1.98	มาก
4	การเรียนการสอนของอาจารย์สถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐ ประชาชนจีนแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย	4.29	0.56	มาก
5	การวัดผลและประเมินผลการเรียนของอาจารย์สถาบันการศึกษาของ สาธารณรัฐประชาชนจีนแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย	4.26	0.51	มาก
รวม		4.10	0.77	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.10, S.D.= 0.77)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2 มากที่สุด คือ ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนมีระบบการเรียนการสอนที่
แตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ($\bar{x}$ = 4.65, S.D.= 0.48) ข้อที่ 1 นักศึกษาและเพื่อนในชั้นเรียนที่ไปเรียนด้วยกันมี
ความช่วยเหลือกันอย่างดี ($\bar{x}$ = 4.58, S.D.= 0.24) ข้อที่ 4 การเรียนการสอนของอาจารย์สถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ($\bar{x}$ = 4.29, S.D.= 0.56) ข้อที่ 5 การวัดผลและประเมินผลการเรียน
ของอาจารย์สถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ($\bar{x}$ = 4.26, S.D.= 0.51)
และข้อที่ 3 นักศึกษามีปัญหาด้านเวลาเรียนที่ต่างกันระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศไทยและสถาบันการศึกษาของ
สาธารณรัฐประชาชนจีน ($\bar{x}$ = 2.74, S.D.= 1.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ด้านการสื่อสาร

ลำดับที่	ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษามีความพยายามที่จะใช้ภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต	3.68	0.53	มาก
2	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์	4.05	0.58	มาก
3	นักศึกษามีความกล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในห้องเรียนและที่สาธารณะ	4.11	0.41	มาก
4	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม	3.11	1.67	มาก
5	นักศึกษาสามารถฟัง เข้าใจและจับใจความภาษาถิ่นได้	4.05	0.68	มาก
รวม		3.80	0.87	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.80$, S.D.= 0.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มากที่สุด นักศึกษามีความกล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในห้องเรียนและที่สาธารณะ ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.41) ข้อที่ 5 นักศึกษาสามารถฟัง เข้าใจและจับใจความภาษาถิ่นได้ ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.68) ข้อที่ 2 นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.58) ข้อที่ 1 นักศึกษามีความพยายามที่จะใช้ภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ($\bar{x} = 3.68$, S.D.= 0.53) ข้อที่ 4 นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.11$, S.D.= 1.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ด้านสังคม

ลำดับที่	ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้	4.05	0.68	มาก
2	นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านอาหารการกินในสาธารณรัฐประชาชนจีนได้	4.05	0.58	มาก
3	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดขึ้นทุกครั้ง	3.95	1.00	มาก
4	นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งในและนอก	4.37	0.65	มาก
5	นักศึกษาสามารถเรียนหรือทำงานร่วมกับเพื่อนชาวจีนหรือชาติอื่น ๆ ได้	3.58	0.56	มาก
รวม		4.00	0.47	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.00$, S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 4 มากที่สุด นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งในและนอก ($\bar{x} = 4.37$, S.D.= 0.65) ข้อที่ 1 นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.58) ข้อที่ 2 นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านอาหารการกินในสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.68) ข้อที่ 3 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดขึ้นทุกครั้ง ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= 1.00) และข้อที่ 5 นักศึกษาสามารถเรียนหรือทำงานร่วมกับเพื่อนชาวจีนหรือชาติอื่น ๆ ได้ ($\bar{x} = 3.58$, S.D.= 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ผลสรุปภาพรวมทั้ง 3 ด้าน

ลำดับ	การปรับตัวข้ามวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการเรียน	4.10	0.77	มาก
2	ด้านการสื่อสาร	3.80	0.87	มาก
3	ด้านสังคม	4.00	0.47	มาก
รวม		3.96	0.70	มาก

ตารางที่ 4 พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.70) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการเรียน ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.77) รองลงมาคือด้านการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.00$, S.D.= 0.47) และน้อยที่สุดคือด้านสังคม ($\bar{x} = 3.38$, S.D.= 0.87) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปและการวิจัยและอภิปรายผลได้ ดังนี้

เพื่อศึกษาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 แขนงวิชาการสอนภาษาจีนใน ฐานภาษาต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (西南林业大学) พบว่า ประกอบด้วย 1) การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.70) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการเรียน ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.77) รองลงมาคือด้านการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.00$, S.D.= 0.47) และน้อยที่สุดคือด้านสังคม ($\bar{x} = 3.38$, S.D.= 0.87) ตามลำดับ 2) การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2 มากที่สุด คือ ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนมีระบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย (4.65) ข้อที่ 1 นักศึกษาและเพื่อนในชั้นเรียนที่ไปเรียนด้วยกันมีความช่วยเหลือกันอย่างดี (4.58) ข้อที่ 4 การเรียนการสอนของอาจารย์สถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนแตกต่างจาก

สถาบันการศึกษาของประเทศไทย (4.29) ข้อที่ 5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนของอาจารย์สถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของประเทศไทย (4.26) ข้อที่ 3 นักศึกษามีปัญหาด้านเวลาเรียนที่ต่างกันระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศไทยและสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน (2.74) ตามลำดับ 3) พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มากที่สุดคือ นักศึกษามีความกล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในห้องเรียนและที่สาธารณะ (4.11) ข้อที่ 5 นักศึกษาสามารถฟัง เข้าใจและจับใจความภาษาถิ่นได้ (4.58) ข้อที่ 2 นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ (4.05) ข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีความพยายามที่จะใช้ภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต (3.68) ข้อที่ 4 นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม (3.11) ตามลำดับ 4) พบว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 การปรับตัวด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 4 มากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ทั้งในและนอก (4.37) ข้อที่ 1 นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ (4.05) ข้อที่ 2 นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านอาหารการกินในสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ (4.05) ข้อที่ 3 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดขึ้นทุกครั้ง (3.95) ข้อที่ 5 นักศึกษาสามารถเรียนหรือทำงานร่วมกับเพื่อนชาวจีนหรือชาติอื่น ๆ ได้ (3.58) ตามลำดับ

และการปรับตัวด้านการสื่อสาร ในประเด็นของการปรับตัวด้านการสื่อสารที่นักศึกษามีต่อประเทศจีนนั้น พบว่า นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 โดยมองว่า คนจีนเป็นคนใจดี ยิ้มแย้ม และพร้อมที่จะช่วยเหลือแก่บุคคลอื่น ๆ ย่อมทำให้นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 มีความพร้อมในการปรับตัวเข้ากับสังคมมาก ส่งผลให้นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ในการปรับตัวด้านการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ตลอดจน การปรับตัวด้านสังคม สิ่งที่สำคัญที่สุด และเห็นได้อย่างชัดเจนว่าปัญหาต่อความสามารถในเรื่องของการปรับตัวของคนไทย การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ในสาธารณรัฐประชาชนจีน การปรับตัวด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 มาศึกษาสาธารณรัฐประชาชนจีนก็จะเดินทางไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ กับคนจีนมากที่สุดชอบดูรายการต่าง ๆ และเรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนดังนั้นการที่นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ได้เข้ามาอาศัยในสาธารณรัฐประชาชนจีนมาสักระยะหนึ่ง และได้มีการเรียนรู้ภาษาจีนและวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็มีส่วนให้นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 สามารถปรับตัวสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ และสังคมได้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การปฏิบัติตามประเพณีของประเทศจีน เช่น ไหว้พระจันทร์

ข้อค้นพบทางวิชาการ หรือองค์ความรู้ใหม่

1. นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้ในระดับมาก คือ ทั้งในด้านการเรียน การสื่อสาร และด้านสังคม สะท้อนให้เห็นว่าการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางและการเรียนรู้ระหว่างอยู่ต่างประเทศมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัว
2. ด้านการเรียนคือด้านที่นักศึกษาปรับตัวได้ดีที่สุด คือ นักศึกษาสามารถเข้าใจและยอมรับความแตกต่างด้านระบบการศึกษา วิธีการสอน และการประเมินผลของประเทศจีนได้ดี โดยมีการตระหนักถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น เวลาเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และการช่วยเหลือกันระหว่างนักศึกษา
3. การสื่อสารยังเป็นจุดที่ต้องพัฒนา แม้อยู่ในระดับมากก็ตาม คือ นักศึกษาบางคนยังมีความยากลำบากในการใช้ภาษาจีน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม แม้จะกล้าพูดและฟังเข้าใจในระดับหนึ่งแล้วก็ตาม จึงเน้นให้เห็นความสำคัญของภาษาถิ่น และการใช้ภาษาในชีวิตจริงที่แตกต่างจากในห้องเรียน
4. การปรับตัวด้านสังคมเด่นชัดในเรื่องการยอมรับวัฒนธรรม เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การยอมรับกฎระเบียบ และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนจีน นักศึกษามีความสามารถในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรมของจีน เช่น เทศกาลและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนถึงพฤติกรรมปรับตัวในชีวิตจริง
5. ทักษะคิดของนักศึกษาที่มีต่อชาวจีนมีผลต่อการปรับตัวด้านสื่อสารและสังคม คือ การมองเห็นว่าชาวจีนใจดีและให้ความช่วยเหลือ เป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักศึกษารู้สึกสบายใจในการใช้ภาษาและเข้าร่วมกับกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรมจีน เช่น เทศกาลไหว้พระจันทร์ ส่งผลต่อการปรับตัวเชิงพฤติกรรม คือ การลงมือปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดการเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 หลักสูตรควรดำเนินการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

1.2 หลักสูตรควรมีการประเมินผลการเรียนการสอนของนักศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและปัญหาในระหว่างการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยในความร่วมมือ

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยในความร่วมมือ

เอกสารอ้างอิง

- ดวงทิพย์ เจริญรุข. (2565). การปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธานิชฎี กองแก้ว. (2544). การสื่อสารและการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติในมหาวิทยาลัยไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.

- พระเยาว์ กังเม่ง. (2556). *ความสามารถทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พัชรภา เอื้ออมรวิช. (2556). *การปรับตัวของนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์). (2551). *รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพการศึกษาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมระหว่างปี 2540-2551*. คณะนิเทศศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุนน อยู่สิน. (2543). *แนวคิดในการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง*. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง หน่วยที่ 1-7. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.